

ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ

КАДРИ

№ 24 (1273)

ВІСНОК

26

СЕРПНЯ

1980 року

Ціна 2 коп.

Газета видається з вересня 1956 року

Орган парткому, ректорату, профкому і комітету ЛКСМУ
Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії

Ступаючи на новий шлях

Підійшло до кінця хвилююче літо вступних іспитів, і авторитетні приймальні комісії сотень вищих учбових закладів СРСР назвали тих, кому через кілька років випало влитись до бойового загону радянської інтелігенції.

Майже 1300 юнаків і дівчат стали в цьому році, напередодні урочистої події — XXVI з'їзду КПРС, студентами Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії. Країна відчуває велику потребу у спеціалістах сільського і лісового господарства найрізноманітнішого профілю, і нашій академії доручена відповідальна справа — виховати достойну зміну сьогоднішнім героям колгоспних і радгоспних ланів, правофланговим соціалістичного господарства.

Успішне виконання цього завдання залежить від багатьох факторів. Міністерства сільського господарства та вищої і середньої спеціальної освіти УРСР подбали про те, щоб студентів академії навчали найдосвідченіші висококваліфіковані професори і викладачі, озброєні марксистсько-ленінською методологією і досконалою методикою викладання. До послуг студентів кілька навчальних корпусів, обладнані за останнім словом техніки лабораторії, дослідні господарства. Мешкатимуть юнаки та дівчата в світлих гуртожитках, харчуватимуться в упорядкованих студентських їдальнях та буфетах. Численні читальні зали, одна з найбільших в країні сільськогосподарських бібліотек створюють чудові умови для самопідготовки у міжлекційний час.

Та це лише один бік справи. Головне, як завжди, це самі люди. Довести, що вони дійсно найдостойніші і не випадково потрапили до стін вузу, це справа самих першкурсників. А баритися з самоутвердженням в академії не слід. За активне навчання, активну участь у громадському житті братись треба з першого дня.

До академії приймаються кращі з кращих. Багато юнаків та дівчат вирішують присвятити себе хліборобській професії. І коли вже ти витримав іспити, пройшов конкурс — держава покладає на тебе певні надії: через п'ять років тобі буде довірено розв'язувати найважливішу проблему — забезпечення добробуту нашого народу.

Ось чому на плечі сьогоднішніх першкурсників лягає велика відповідальність. Докласти всіх зусиль, щоб доб-

ре оволодіти обраною професією, мобілізувати для цього всі сили і вміння — ось найперший обов'язок радянського студентства. Необхідно наполегливо, день за днем, рік за роком оволодівати знаннями і професійними навичками, постійно підвищувати свій загально-культурний рівень. І тільки тоді прийде перемога: молодий спеціаліст посяде належне йому місце у суспільстві.

У нашому вузі готуються не просто фахівці сільського господарства, а майбутні керівники найважливіших його ланок. Розвинутий соціалізм ставить дедалі вищі вимоги до системи планового керівництва економікою, до функціонування господарського механізму. Стратегічний курс партії на всемірне підвищення ефективності суспільного виробництва передбачає дальше поліпшення управління народним господарством, перетворює його на важливий резерв успішного здійснення наших планів, активізації інтенсивних факторів економічного зростання.

Через кілька місяців розпочне свою роботу XXVI з'їзд КПРС. Студенти нашої академії — майбутні керівники сільського господарства — повинні бути готовими до втілення в життя його накреслень, до виконання нових, ще відповідальніших завдань партії та уряду.

Професія хлібороба особлива. Молодіє з роками наїстає спеціальність на планеті, та незмінним лишається головне — ставлення до землі-матінки, до хліба, врешті-решт до людей, які годуються цим хлібом, як до найбільших святих. Без хліба людина не тільки не змогла б вижити у жорстокій природній боротьбі за існування, без вміння вирощувати хліб вона б ніколи не здобула право називатися наймогутнішою істотою у Всесвіті. Хліб — не просто їжа, це символ людської могутності, людської єдності, миру і щастя. Недарма ж першими декретами молоді Радянської держави були Декрети про мир, землю (тобто, хліб).

Пам'ятайте про це, новобранці УСГА! До цього вас зобов'язує високе звання радянського студента.

У нашому вузі немає дургорядних дисциплін: для хлібороба однаково важливо наполегливо оволодівати і марксистсько-ленінською філософією, і біологією, вивчати розвиток рослин і поступальний шлях людства до комунізму. Лише за умови оволодіння

всім комплексом знань він у всеозброєнні вийде на поле чи заступить місце в лабораторії, тільки тоді його віддача буде найповнішою.

Навчання у вузі — це не тільки процес засвоєння знань, що викладаються, це і активний науково-дослідний пошук. Численні наукові гуртки академії, студентське наукове товариство допоможуть першкурсникам зробити перші самостійні кроки по широкому шляху людського пізнання і науково-технічного прогресу.

Радянська вища школа ставить перед собою мету виховати всебічно розвинену людину комуністичного майбутнього. Як і в інших вузах Радянського Союзу, в Українській сільськогосподарській академії юнакам і дівчатам надаються широкі можливості для розвитку своїх творчих здібностей у гуртках художньої самодіяльності, для оволодіння другою спеціальністю на кількох відділеннях факультету громадських професій.

Академія пишається своїми спортсменами, вихованцями спортклубу і багатьох спортивних секцій. Наші студенти неодноразово були чемпіонами і призерами республіки і країни, переможцями міжнародних змагань.

Розширюється, зростає матеріальна база академії. «Рідний вуз — власними руками» — під таким гаслом працюють студенти на новобудовах УСГА і з кожним днем все вагомійший їх внесок у розквіт «альма-матері».

Звертаючись до новобранців академії, не можна не нагадати: завжди пам'ятайте, що ви приїхали вчитись не просто до великого міста, а до міста-героя, столиці Радянської України, 1500-річної «матері городів руських», міста, що виборює почесне право називатися зразковим комуністичним містом. Будьте ж гідними героїчної історії і світлого сьогодення Києва, не заплямуйте його робітничої честі! Нехай Київ, Голосієво стануть вам другою домівкою, де вам буде так само затішно і радісно, як і вдома.

За кілька днів турботи повсякденного студентського життя відтіснять на задній план хвилюючі миті вступних іспитів, посвячення в студенти. Та завжди пам'ятайте клятву, яку давали ви своїм старшим товаришам, викладачам, самим собі. Клятву високо нести почесне ім'я Радянської Людини, радянського патріота та інтернаціоналіста!

Новобранці академії!
Будьте гідними славних традицій нашого орденоносного вузу! Вище тримайте прапор радянського студентства!

Один з учбових корпусів Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії.
Фото Г. Аркадьєва.

З історії УСГА

Свій початок академія бере від сільськогосподарського відділення, відкритого при Київському політехнічному інституті 30 вересня 1898 року. Відділення очолював видатний дослідник в галузі зоотехнії професор М. П. Чирвинський, що раніше викладав у Московській сільськогосподарській академії, свого часу закритій царським урядом за «червону крамолу». Разом з ним працювали відомі вчені: ботаніки — академік Е. П. Вотчал і професор С. Г. Навашин, зоологи — академік М. Ф. Кащенко і професор Ю. М. Вагнер.

Перший випуск спеціалістів вищої кваліфікації відбувся в 1903 році. Голова екзаменаційної комісії, вчений із світовим ім'ям Д. І. Менделєєв у своїй доповідній записці відмітив високий науковий рівень і творчий характер дипломних робіт студентів. Він писав: «Із 13 прочитаних мною так званих дипломних робіт, які вимагаються від кожного, хто закінчує хімічне і сільськогосподарське відділення, всі без винятку відзначаються такими достоїнствами самостійного дослідження спеціальних питань, що викликають думку про необхідність і користь опублікування всіх подібних дипломних робіт, оскільки вони, як правило, є наслідком особистих нових лабораторних досліджень, проведених в інститутських лабораторіях під наглядом відповідних професорів».

Чимало досвідчених кадрів сільському господарству дало відділення до революції. В основному це були агрономи, що йшли працювати у великі поміщицькі маєтки. Але найпрогресивніші випускники починали займатися так званою земською агрономією і кооперацією.

Згодом виникла потреба перетворити відділення на агрономічний факультет. Його кафедри очолили видатні літнізні вчені. Все це сприяло деякому пошквалюванню підготовки сільськогосподарських кадрів.

Та справжній розквіт сільськогосподарської освіти на Україні розпочався лише після перемоги Великого Жовтня, коли двері вищих учбових закладів широко розчинилися для народу. У вересні 1922 року на основі агрономічного факультету Київського політехнічного інституту були створені самостійні сільськогосподарський і ветеринарно-зоотехнічний інституту.

За рішенням Київського окружком у 1926 році на території Голосієвського лісу розпочалося будівництво учбових корпусів для сільськогосподарського, лісогосподарського і зоотехнічного інститутів. Ветеринарний інститут було вирішено залишити в місті. Незабаром ці вузи стали значними науковими центрами України: вони мали свої кваліфіковані кадри викладачів, добру учбову і виробничу базу.

Важливою віхою на шляху подальшого вдосконалення системи сільськогосподарської освіти була Постанова Ради Міністрів Союзу РСР від 1 липня 1954 року про об'єднання сільськогосподарського і лісогосподарського інститутів в єдиний навчальний заклад — Українську сільськогосподарську академію, до якої в 1957 році влився й ветеринарний інститут.

У 1957—1962 роках учбова академія входила до складу Української академії сільськогосподарських наук і називалась Ученою частиною Української академії сільськогосподарських наук.

Нині на десяти факультетах стаціонарного і заочного відділень академії понад 14 тисяч студентів набувають знання з тринадцяти спеціальностей.

Академія готує агрономів широкого профілю, агрономів по захисту рослин, агрохіміків-грунтознавців, зоотехніків, ветеринарних лікарів, агрономів-економістів і організаторів сільськогосподарського виробництва, бухгалтерів, інженерів-механізаторів й інженерів-електриків сільського господарства, інженерів лісового господарства та інших спеціалістів.

Матеріал підготувала І. ШЕВЧЕНКО.

ЗУСТРІЧ ЧЕРЕЗ 20 РОКІВ

Сплав романтики і сміливих дерзав в оволодінні хліборобським ремеслом. Прекрасна, неповторна студентська пора!

І ось через двадцять років до сивоколих, у святковому вбранні, з квітами в руках літніх хліборобів вона знову повернулася на коротку мить. Вони ввійшли у світлу аудиторію-музей агрономічного факультету, і принесли з собою відгомін прожитих літ, котрі пахли хлібом, буденними турботами полів і дослідних лабораторій. Хто ці люди? Це випускники агрономічного факультету Української сільськогосподарської академії зібрані разом з нагоди 20-річчя закінчення вузу на свою традиційну зустріч — ділову і урочисту.

З року в рік повторюються такі зустрічі. Ось і на останній зібранись 84 випускники агрофаку з двадцятирічним виробничим стажем.

Як відомо, життя людини вимірюється не так кількістю прожитих років, як кількістю зроблених справ для людей. І вихованці агрофаку за два десятиріччя багато встигли зроти. 19 чоловік мають вчений ступінь кандидата наук. Серед них М. М. Кирик — декан факультету захисту рослин нашої академії, доцент. Його однокурсники В. П. Шевченко і Ю. В. Калюжний відповідно доценти кафедри рослинництва та фітопатології, М. І. Лагута, доцент Житомирського СГП, Р. Т. Звановська — теж кандидат наук, вона працює на кафедрі меліорації і луківництва, а її син Олег — студент нашої академії.

Творчої натури і старший науковий співробітник УНДІ

Микола Полікарпович Заїка. Він автор районіваних у Лісостеповій зоні України гібридів кукурудзи, а його товариш по студентській лаві, кандидат біологічних наук В. М. Череди́ченко — автор районіваного сорту жита — Українське тетра. Кожен з нас милався на головній артерії столиці — Хрещатику — жоржинами «Вічний вогонь». Але наряд хто знав, що те творчі пошуки кандидата біологічних наук М. П. Яценка.

...Іде зустріч. А мені пригадалось слова Расула Гамазова: «Хліб — це життя, він вічний як мати, як Батьківщина. Людина вирощує хліб, а хліб ростить людину».

Краще і не скажеш. Ось на грудях Володимира Федоровича Дідковського сє орден «Знак Пошани», Анатолія Федоровича Голобородька — медаль «За трудову доблесть». Вони щасливі тим, що пізнали радість і глибокий зміст хліборобської праці і віддають всі свої знання, майстерність і талант землі і людям.

Відбулась своєрідна перекличка, всіх груп, на якій кожен коротко розповідав друзям про себе.

Від імені випускників агрономічного факультету 1960 року учасники зустрічі поклали корзину живих квітів до підніжжя меморіалу захисникам Голосієва і вшанували їх світлу пам'ять хвилиною мовчання.

Наступна зустріч відбудеться у рік 25-річчя закінчення академії.

А. ПАРХОМЕНКО,
декан агрономічного факультету, доцент.

НА ДОПОМОГУ НАСТАВНИКУ

Його велич, простота і людяність

В російському місті на Волзі 110 років тому народилась людина, яка стала одночасно і вченим, борцем думки і справи, які наклали незгладимий відбиток на весь хід історичного розвитку нашої епохи. Ім'я Леніна стало компасом, по якому звіряють сає життя мільйони людей в усьому світі. В повсякденному житті Ленін був прикладом виключної тактовності і доброзичливості в ставленні до людей. При будь-яких обставинах він ніколи не допущав ніякої надмірності, зневажливості і неухай до рівних або нижчестоячих товаришів. Зі всіма працівниками апарату Раднаркому Ленін був виключно ввічливим. Навіть з технічними працівниками він вважав за потрібне завжди ввічливо привітатися.

Приймаючи селян-ходоки, Ленін особисто відкривав двері і вітався за руку. Сила розуму і душевна привабливість Ілліча були настільки великими, що навіть тоді, коли Володимир Ілліч негативно вирішував питання, ходи завжди були впевнені в правильності прийнятого ним рішення. Ілліча ходоки любовно називали «головним більшовиком» і завжди впевнювались, що він добре розуміється в селянських питаннях.

Ленін був людиною надзвичайно високої культури взагалі і у відносинах з людьми зокрема. До всіх Ілліч звертався на Ви, уважно і терпляче вислуховував співбесідника, тактовно дискутував з спірних питань.

Він безмежно вірив у силу народних мас, в непереможність справи соціалістичної революції. Травень 1918 року, жорстокі бої на фронтах, розруха, голод... І в цих тяжких умовах Раднарком по ініціативі Леніна приймає постанову про збереження для народу унікальних творів мистецтва, про заборону вивозу картин і скульптур за кордон. Ленін, зокрема, особисто дає завдання Ф. Е. Дзержинському розшукати зниклу картину Боттічеллі...

Ленін дотримався принципу: жити в тих умовах, що і труда-

щі маси. Він ніколи не виділяв себе серед інших людей, не зневажав простий народ, дуже добре розумів його запити, рахувався з його думками, вмів вести маси за собою краще, ніж будь-хто інший.

Ленін був дуже скромним в оцінці своїх знань. Широко відомо, наприклад, що в одній з анкет на питання: які мови ви знаєте? Ленін відповів: «Англійську, німецьку, французьку — погано, а італійську дуже погано». І ось на II Конгресі Комінтерну Ілліч виступав з критикою помилок керівництва компартії Німеччини і політичної лінії італійця Серратті. Поки йшла мова про німецьку компартію, він говорив німецькою мовою, а коли почав говорити про помилки Серратті, то зразу ж перейшов на італійську мову. Ось як «погано» Ленін знав іноземні мови! Володимир Ілліч неодноразово повторював: «Я знаю, що мало знаю, постарайся знати більше»...

Широко відомо, наскільки Ленін був скромним у побуті, уважним до прохань товаришів по роботі і простих людей. Про це, зокрема, свідчить велика кількість записок, листів, телеграм в різні установи з проханням допомогти товаришу, підтримати його. А як Ленін, турбувався про стан здоров'я своїх співробітників!

В. І. Ленін допомагав всім, хто до нього звертався, з ким йому доводилось зустрічатись навіть випадково. Ні єдиного листа, ні єдиної скарги Володимир Ілліч не залишав без відповіді. Глава держави просить допомоги селянину Чеканову придбати добрі окуляри! І таких прикладів дуже багато.

Ленін не тільки особисто був прикладом надзвичайної скромності, але й постійно прагнув прищеплювати ці якості іншим, особливо молоді.

Наше головне завдання — учитись, учитись і ще раз учитись у Леніна, у Комуністичної партії жити, працювати, боротись і перемогати.

І. ПЛУЖНИК.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ

ПИЛЬНЕ ОКО

Комітет комсомолу розробив положення про створення постів штабу «КП» на факультетах.

Штаб «Комсомольського прожектора» академії особливо активізував свою роботу після виходу у світ постанови «Про дальше зміцнення трудової дисципліни і скорочення плінності кадрів у народному господарстві».

І хоча випадки порушення трудової дисципліни серед студентів поодинокі, та вже, коли хтось потрапить у світло «КП» — запам'ятає надовго. Про це ж негайно дізнається секретар комсомольського бю-

ро факультету і порушення тут же розглядається на засіданні бюро. Соромно тим, хто потрапляє до його уваги, слухати слова осуду від своїх же товаришів.

Нині коло діяльності «КП» академії значно розширилося. Організаційні сектори комсомольських бюро повинні організувати роботу постів «прожектористів» так, щоб випускники «КП» стали цікавою, очікуваною, бажаною подією для всіх, щоб у них ритмічно відчувалась пульс багатогранного комсомольського життя.

Активна позиція факультет-

ських постів «Комсомольського прожектора» — то відчутна допомога усім.

Комсомольці і молодь столиці України прагнуть зробити свій вагомий внесок у боротьбу з різними проявами безгосподарності і тяганини, з усім, що приносить збитки народному господарству. «Червонопрапорна академія хліборобів — вуз зразковий» — під таким девізом працює наша комсомолія. Це має стати головним і в роботі постів штабу «Комсомольського прожектора».

Ю. СЕМЕНЮК.

Життя диктує нову форму шефства комсомолу над школою: комсомольські вожаки в піонерських таборах. Ця вимога сьогодення закріплена в документах IV пленуму ЦК ВЛКСМ. Комсомольська організація академії — шеф піонерського табору «Зелений бір». Кращі з кращих —

Ми — шефи

комсомольські активісти — нинішнього літа виконували почесні обов'язки піонерських комісарів у таборі. Старшим піонервожатим табору на нинішнє літо

комітет комсомолу призначив студента мехфаку, члена ВЛКСМ Андрія Харчука.

Виховання піонерів — велике і почесне доручення комсомолії Червонопрапорної академії, і ми виконали його з честю.

Ю. КАРМАЗІН.

ВИЩЕ ТРИМАТИ ПРАПОР

(ПІДСУМКИ СОЦЗМАГАННЯ ЗА I ПІВРІЧЧЯ 1980 РОКУ)

Втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, листопадового (1979 року) Пленуму ЦК КПРС, другої сесії Верховної Ради СРСР десятого скликання, постанови ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР «Про дальший розвиток вищої школи та підвищення якості підготовки спеціалістів», постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», готуючи гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС, колектив Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії досяг таких показників у боротьбі за звання зразкового вузу і у виконанні соціалістичних зобов'язань за I півріччя 1980 року.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА І ВИХОВНА РОБОТА

Включились в соціалістичне змагання за звання зразкових 4 факультети, 39 кафедр і 5 лабораторій.

Успішно продовжується робота по дальшому удосконаленню учбових програм і планів в світлі рішень XXV з'їзду КПРС і постанов липневого (1978 р.) і листопадового (1979 р.) Пленумів ЦК КПРС. Так, колегією Мінвузу УРСР схвалений досвід роботи по впровадженню кафедрою історії КПРС інтенсивних методів навчання. Підготовлені рекомендації з метою підвищення рівня викладання загально-недагогічного циклу предметів. Забезпечено читання лекцій з 4 спекурсів.

Проведено 2 науково-методичних, 1 науково-практична і 42 теоретичних конференції професорсько-викладацького колективу академії, 30 науково-методичних і 4 теоретичних семінари і 5 диспутів по дальшому удосконаленню і підвищенню ефективності навчально-виховного процесу. Прочитано 1433 лекції для колективу академії і трудящих країни, підготовлено 46 молодих лекторів.

Видано 2 підручники, 8 учбових посібників, 36 методичних вказівок, 47 методичних розробок, 3 брошури, 5 робочих зошитів і 64 лекції. Підготовлено до видання 1 підручник, 30 учбових посібників, 50 методичних вказівок, 152 методичних розробок, 3 брошури, 3 робочих зошити 38 лекцій, 2 збірники статей, а також розроблені лекції з 3 спекурсів для студентів зарубіжних країн. Захищені 1 докторська і 3 кандидатські дисертації. Підготовлено до захисту 5 докторських і 33 кандидатських дисертацій.

Проведено модернізацію і обладнано 15 лабораторій, доукомплектовано 1 науково-методичний кабінет, модернізовано 26 і обладнано 14 нових місць в лабораторіях. Створено 2 діафіліми, 23 діапозитиви, 5 лекційних демонстрацій, 876 слайдів, 144 схеми і таблиці, 1 прилад та 540 учбових препаратів. Оформлено 100 демонстраційних стендів і макетів, 20 моделей і 15 інших навчальних посібників.

Створено для учбових цілей 20 демонстраційних та науково-дослідних об'єктів в Боярському учбово-дослідному лісгоспі (ЛДС).

Підготовлено 2 класи, 1 завдання, 19 тем по програмах і 357 комплектів карток для програмованого навчання.

Складені структурно-логічні схеми, технологічні і методичні карти з усіх тем курсу «Історія КПРС», першоджерел курсу «Науковий комунізм» і 3 технологічні карти, 7 структурно-логічних схем з курсу «Марксистсько-ленінська філософія».

Проведено 3 семінари з питань винаходів і раціоналізації.

Переобладнано 3 розділи експозиції Народного музею академії і Ленінських кімнат в гуртожитках №№ 1, 5, 7, 8, 10. Організовано екскурсії на батьківщину В. І. Леніна та інші міста нашої країни.

Передано підшефним школам, технікумам та господарствам 15 комплектів гербаріїв і колекцій шкідників сільськогосподарських культур, обладнано 3 учбових кабінети.

На внутрішньовузівський тур 8-го конкурсу студентських робіт підготовлено 1257 доповідей і рефератів, з них 44 рекомендовані на республіканський тур конкурсу, де 14 робіт відзначені дипломами Мінвузу УРСР і ЦК ВЛКСМ України.

Проведено 3 зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни, 14 — з передовиками виробництва, 36 тематичних вечорів, 13 вечорів відпочинку, 15 міжнародних вечорів та 562 бесіди зі студентами в гуртожитках та по місцю їхньої практики.

Організовано 169 екскурсій і культурних походів студентів в передові господарства і науково-дослідні інститути.

Проведено 4 олімпіади серед студентів та учнів середніх учбових закладів.

Сформовано 8 студентських збирально-транспортних і будівельних загонів, в тому числі 6 загонів для роботи на цілнінних землях Казахстану.

Підготовлено 5 майстрів спорту, 40 кандидатів в майстри спорту і першорозрядників, 1500 спортсменів масових розрядів та залучено в члени ДСТ 95 процентів студентів.

Зверх взятих зобов'язань розроблено макет електронного варіанту автоматизованого класу і дидактичний матеріал з курсів: «Історія КПРС», «Математика», «Рослинництво» та «Економіка».

НАУКОВО-ДОСЛІДНА РОБОТА І ДОПОМОГА ВИРОБНИЦТВУ

Успішно виконується план науково-дослідних робіт, розроблено 21 і впроваджено у виробництво 8 рекомендацій, розроблено 10 проектів, одержано 8 авторських свідоцтв і подано 26 заявок на авторські винаходи.

Видано 4 монографії, 1 збірник наукових робіт, 8 брошур, а також надруковано 94 статті. Підготовлено до видання 2 монографії, 1 збірник, 7 брошур і 346 статей.

Надана наукова, методична і практична допомога 152 колгоспам, радгоспам, дослідним станціям, райсільгосптехніці, заводам, Міністерству радгоспів УРСР, лісгоспам, а також 5 районним управлінням сільського господарства цих районів з актуальних питань сільськогосподарського виробництва. Прочитано 589 лекцій і проведено 127 консультацій для працівників сільського і лісового господарства.

Підготовлена 1 доповідь на конгрес грунтознавців, 896 доповідей і 1 монографія на науковій конференції (з них 320 на науковій студентській конференції), а також 38 робіт і 1 науковий звіт на конкурсах наукових робіт.

Оформлено 3 експонати на ВДНГ СРСР по результатах наукових досліджень.

Виконані роботи по монтажу електрообладнання на суму 100 тисяч карбованців.

Надана допомога колгоспам Миронівського району Київської області в розробці документації та підготовці керівного і командного складу з цивільної оборони.

Організовано на базі Боярської ЛДС проблемну лабораторію по вивченню нової породи дубового шовкопряду «Поліський тассар». Складений огляд розповсюдження хвороб зернобобових культур і розроблені заходи по обмеженню їх розвитку на Україні.

Добірку підготував Ю. КАЛЮЖНИЙ, член профкому, доцент.

ПО СТОРІНКАХ ГАЗЕТ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ВУЗІВ

ЗЕМЛЯ ДЛЯ ВРОЖАЮ

У нашій країні багато зроблено в галузі охорони природи і, зокрема, захисту ґрунтів від ерозії.

Основи полезахисного лісорозведення були закладені ще в середині XIX століття.

У 1843 році, скажімо, В. Графф створив знамените Велико-Анадольське (неподалік Маріуполя) лісництво, про яке видатний російський лісівник М. Турський писав: «Цей ліс надовго залишиться пам'ятником тієї сміливості, тієї впевненості і любові, з якою вперше взялися в нас за заліснення степів».

А наприкінці минулого століття В. Докучаєв приступив до перетворення Кам'яного степу, яке було завершено вже в роки Радянської влади. З ініціативи професора З. Голов'янка було заліснено сипучі піски придніпровської тераси. Чудовий бір тягнеться понад Тясмином майже від Сміли до Чигирини.

На Черкащині у широких масштабах ведуться роботи по терасуванню схилів і створенню на них промислових садів. У багатьох областях осушуються і вводяться в сівозміну заболочені землі.

Вода і вітер — основні причини виникнення ерозії. Усім зрозуміло, що волога необхідна для утворення ґрунту і розвитку рослин, але безперечно і те, що надмір води завдає великої шкоди

родючим землям. Декому здається, що боротися з ерозією неможливо, бо неможливо уникнути цього споконвічного протиріччя у природних взаємозв'язках між землею і водою.

Насправді ж ерозія ґрунтів аж ніяк не належить до стихій, це підвладних людині. Освоєння цілини, яка нині радує хліборобів небувалыми врожайми, — яскравий тому доказ. Та, на жаль, далеко не в усіх сільськогосподарських районах нашої країни створені свої ґрунтозахисні комплекси. А вони необхідні і терміново. Лише в Європейській частині СРСР внаслідок водної ерозії щорічно випадає з корисного обороту до 150 тисяч гектарів родючих земель. Узяти ж на озброєння цілині методи ми не можемо, бо ґрунтові й кліматичні умови, підбір сільськогосподарських культур, і нарешті, сам рельєф сухих степів Казахстану не аналогічні умовам степової та лісостепової зон Дніпра, Таврії чи Дону.

На землях колгоспу «Росія» Матвієво-Курганського району Ростовської області вперше в широких масштабах створюється зональна ґрунтозахисна система на основі контурної організації території. Аби довести переваги цієї системи перед тими, що розглядалися раніше, маємо знову повернутися до ерозії і уточнити механізм цього явища.

Весною бурхливо тануть сніги на полях. Короткочасний надлишок води, яка не може відразу проникнути вглиб промерзлої землі, потоком летиться по поверхні, змиваючи родючий шар ґрунту. А після цього приходить вітрово ерозія: обезводнений ґрунт не може протистояти вітрам, бо зникли сили зчеплення між його часточками.

До нестачі вологи в ґрунті додається ще й «перемелювання» його технікою. Кожен прохід знаряддя для обробки ґрунту призводить до руйнування його структури, після чого він стає легким здобичкою вітрової ерозії. На багатьох ланах майже зник верхній — найродючіший — шар ґрунту, що його тисячоліттями утворювала природа.

Що ж виходить: якщо менше посилати трактори в поле, то й покінчимо з ерозією? Ні! Можна й зовсім не орати (такі дослідні вже проводилися), але до того часу, поки здійснюватиметься принцип нарізки полів без урахування рельєфу, — ерозія була б і буде.

Браті! від машини якомога більше — таким здавна був закон господарювання. Виробіток залежить від довжини й прямої гони, і землевпорядники при об'єднанні дрібних господарств нарізали поля прямокутно, без пайменшої уваги до рельєфу. Потім ці межі обсаджували лісосмугами, закріпивши їх навечно,

як опалубка надає форму бетону. І ніхто не враховував того, що 65 процентів наших ланів мають схил до чотирьох градусів. Не передбачено це і системою оплати праці механізаторів. За перевитрату пального тракториста карають карбованцем, зате оранку вздовж схилу, при якій борозни від плуга перетворюються в стічні канали, а потім і в яри, — заохочують.

Відомо, що ерозія зникає слідом за причинами, що її викликали. Наука рекомендує, здалось би, переврені способи боротьби з водною ерозією — будівництво мікроліманів, шліфування, лісові насадження. Але всі ці заходи спрямовані на ліквідацію наслідків, а не причини стихійного лиха. Ерозія починається на водорозділах, тому на ріллі, коли потоки вже набрали руйнівної сили, перешкодити їм ніщо не може. Отже, найперше завдання ґрунтозахисної системи землеробства на основі контурної організації території — створити заслони проти ерозії на водорозділах.

Ця система практикувалася давно, вона відома й на Україні, але чомусь у нас не прижилася, і тепер вважається мало не новинкою. Тому варто розповісти про неї докладніше. Обов'язково тут є така технологія обробки землі, при якій поля розставляються вздовж схилів і розчленовані канавами. Дослідами

встановлено: на схилі близько одного градуса відстань між канавами має бути від 300 до 500 метрів, при двох градусах — 250, при восьми — від 100 до 200 метрів.

Глибина канав метр-півтора. Їх набивають соломкою, гичкою та іншою органікою, яка служить безвідмовним фільтром для води і одночасно термоізолятором, завдяки чому ґрунт не промерзає в глибині.

По нижньому краю канави наорується вал із широкою основою, щоб можна було засівати. В такий спосіб створюється розплювач стоку. По боках канави насаджуються лісосмуги. А в тому, що вона може бути спрямована не в «лоб» вітру, нічого страшного немає, — поворот на 45 градусів, не знижує її захисної ролі.

При контурній організації території вода з руйнівної сили перетворюється на спільника родючості ґрунтів. У межах цієї системи набувають сили і всі інші ґрунтозахисні заходи. Причому важливо й те, що затрати на її будівництво складають 3,5 карбованця на гектар, а на ремонт — лише 1,5 карбованця.

Використовуючи багатовіковий досвід і результати найновіших досліджень, можна не лише зменшити шкоду від ерозії, а й зовсім припинити цей процес.

М. ВАСИЛЕНКО.

Незабутні студентські роки... На все життя залишиться згадка про них.

Фотоюрид К. Іванченка.

ЯКЩО ВИ ОБРАЛИ ВЕТЕРИНАРНИЙ

Ким стати? Якій справі присвятити своє життя? Ці питання завжди хвилюють юне покоління.

Світ професій досить розмаїтий, кожна праця по-своєму цікава і благородна, але ніщо не зможе зрівнятися з справою захисту всього живого на Землі. В наш час — час космічних польотів і розщеплення атому, питання захисту, збереження природи стало особливо актуальним. А хто ж, як не ветеринарний лікар стоїть біля джерел зародження і збереження живого. Адже ветеринар береже все людство. Це істина, і цьому ніхто не наважиться заперечити.

Учбових закладів, які дають вищу ветеринарну освіту, в нашій країні багато, але особливе місце серед них займає ветеринарний факультет Української орденна Трудого Червоного Прапора сільськогосподарської академії.

Цього року наш факультет святкуватиме своє шістдесятіріччя. За час свого існування він став справжньою кузницею першокласних ветеринарних спеціалі-

тів. Для цього на факультеті є всі умови. Тут і чудовий колектив викладачів, і міцна учбова база для практичних занять. Крім цього студентське наукове товариство створює всі умови для самостійної наукової роботи студентів. Навчатися на нашому факультеті захоплююче, цікаво. Та й не тільки навчатися. Комсомольська організація факультету докладає всіх зусиль для того, щоб студенти мали змістовний відпочинок. Тут намагаються створити всі умови для всебічного і гармонійного розвитку кожного студента.

І якщо ви вирішили обрати справою свого життя ветеринарію і витримали іспити, стали студентом нашого факультету, зробіть так, щоб навчання принесло вам найвищу насолоду, яку тільки може принести усвідомлення, що набути тут знання стануть з часом корисними і необхідними для вашої рідної Батьківщини.

Л. ВОЗНЮК,
студентка II курсу 2 групи ветеринарного факультету.

Велику роботу по покращенню стану справ в комсомольській організації виконав у минулому навчальному році актив нашого факультету. На Ленінському заліку, який прийшов під девізом: «Товариш Ленін, я вам доповідаю», були проаналізовані успіхи та недоліки кожного студента-комсомольця та комсомольських груп в цілому.

В минулому навчальному році ми досягли також значних успіхів у вивченні суспільних предметів. Підвищи-

ПОПЕРЕДУ РОБОТА...

лась успішність і з загальноосвітніх та технічних дисциплін.

З метою поліпшення та підвищення організаційної комсомольської роботи на факультеті було створено школу комсомольського активу. Серед студентів широкого розповсюдження набула науково-дослідна робота, яка розширює і доповнює спеціальні знання, навчає їх методам наукового пошуку. Підсумком цієї роботи була науково-виробнича конференція, на якій в останній раз було представлено 70 доповідей. З них 4 було висунуто на республіканський конкурс.

На факультеті організувалися вечори відпочинку. Але були в цьому плані й свої недоліки — недостатньо студентського гумору та імпровізації у проведенні цих вечорів. Цих та інших недоробків ми намагатимемося позбутися в новому учбовому році.

М. КОБЕЦЬ,
студент II курсу факультету автоматизації сільськогосподарства.

НЕХАЙ ВАМ ЩАСТИТЬ!

От і розпочався новий учбовий рік. Для когось по-діловому звичний, а для першкурсників — учорашніх абітурієнтів, сповнених нових і свіжих вражень та понять, — незвичайний і особливий.

Прийшло в нашу академію гарне поповнення. Змужніла на колгоспних ланах і в лавах Радянської Армії юнь, сідає сьогодні вперше за студентські столи і заповнює перші сторінки конспектів. Який це чудовий і неповторний у житті студента час!

Попереду мандрівка в невідоме, нові друзі, нове життя, нові знання, які щедро передаватимуть юному поколінню досвідчені викладачі.

Навчання — це складна і нелегка праця. І тільки систематична, наполеглива робота гарантуватиме успіх.

Прийнявши нове поповнення юнаків і дівчат, викладачі факультету електрифікації сільського господарства, звичайно, хвилюються. І це зрозуміло. Адже нам з вами, дорогі першкурсники, ще треба добре познайомитись. Ми віримо, що ви добре подумали, перш ніж обрати своєю майбутньою спеціальністю електрифікацію сільського господарства. Подумали і не прораховувалися. Бо ж відомо, що нині могутня сила електрики служить надійною основою комплексної механізації і автоматизації виробничих процесів, зростання ефективності виробництва, покращення культурно-побутових умов сільського населення.

Електрифікація відіграє провідну роль у розв'язанні поставленого липневим (1978 р.) Пленумом ЦК КПРС завдання по переведенню сільськогосподарського виробництва на індустріальну основу. Не випадково В. І. Ленін назвав план електрифікації Росії другою програмою Комуністичної партії. Ленінські ідеї електрифікації сяють у безсмертній формулі: «Комунізм — це е Радянська влада плюс електрифікація всієї країни». Під цим гаслом селянство разом з усім радянським наро-

дом успішно буде матеріально-технічною базою комунізму.

В Програмі КПРС говориться, що електрифікація є стрижнем створення економіки комуністичного суспільства, що на її основі повинно здійснюватись вдосконалення технології, техніки та організації громадського виробництва в усіх галузях народного господарства, в тому числі і в соціалістичному сільському господарстві.

Нести трудівникам села світло, тепло, полешувати їхню працю, перетворити сільськогосподарське виробництво на різновид промислового виробництва — ось благородний обов'язок інженерів-електриків сільського господарства.

Наука про електрику — складна. Важкий п'ятирічний шлях чекає наше поповнення. І тільки наполеглива щоденна праця, ясне усвідомлення кінцевої мети буде надійною гарантією успіху.

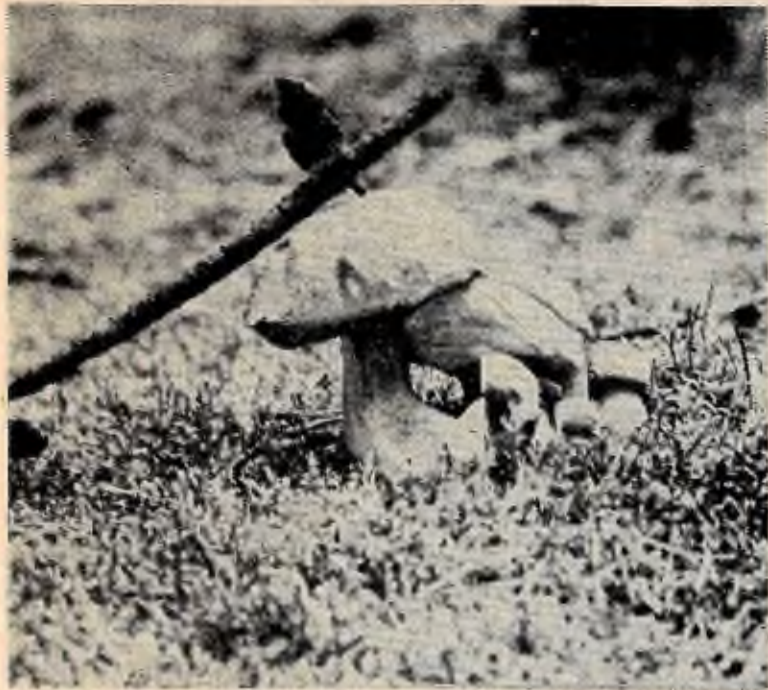
Факультет електрифікації сільського господарства має шість кафедр: застосування електроенергії, електропостачання, експлуатації та ремонту електрообладнання, електричних машин і електротехніки, гідравліки та теплотехніки, вищої математики. Кафедри мають гарні лабораторії, обладнані сучасним електроустаткуванням.

На факультеті проводиться значна ідейно-виховна та військово-патріотична робота, працюють гуртки художньої самодіяльності та спортивної секції. При всіх кафедрах створені гуртки студентського наукового товариства.

Дорогі юні друзі! На вашому п'ятирічному шляху зустрінуться радісні й похмурі дні, будуть перемоги і невдачі, дружба і любов. Готуйтеся серйозно і відповідально пройти цей важливий відрізок вашого життя.

Нехай щастить вам у навчанні!

Л. ТИЩЕНКО,
декан факультету електрифікації сільського господарства.

Пришла до нас золота осінь зі своїми щедрими дарами.

Фотоетюд Р. Сергієнка.

НАША СПІЛЬНА ТУРБОТА

За останній час інтенсивність руху на вулицях нашого міста набагато збільшилась. Масовий вїзд великої кількості водіїв, що в деякій мірі втратили навички водіння, безперечно, відзначається на підвищенні рівня аварійності. У нинішньому році, завдяки широкій роз'яснювальній роботі, профілактиці порушень на дорогах нам вдалося добитися зменшення кількості дорожніх пригод серед автолюбителів. Приємно також відзначити те, що в нашому місті стало менше аварій з вини п'яних водіїв. І все ж ми вважаємо, що аварійність в місті ще залишається досить високою.

Звернемось до дисципліни пішоходів, яка, до речі, знаходиться на низькому рівні. Про це свідчить велика кількість порушень, які допускають пішоходи, та статистика дорожніх пригод. З початку року з вини пішоходів сталося 273 дорожніх пригоди, в яких 34 чоловіки загинуло та 245 важко травмовано. Причому, слід зазначити, що майже чверть частини всіх нещасних випадків з пішоходами сталась у весняно-літній сезон.

Все це пояснюється, в першу чергу тим, що керівники багатьох підприємств, організацій, установ не приділяють необхідної уваги вивченню правил по спеціально розробленій чотирьох-

денній програмі, ліберально ставляться до порушників. Нерідкі, на жаль, також випадки формального ставлення до повідомлень Державтоінспекції. Так, наприклад, на адресу Української сільськогосподарської академії було надіслано 80 повідомлень про порушення правил дорожнього руху студентами. А було одержано всього 30 відповідей. Погано також реагують на наші повідомлення і в інституті народного господарства, технікумі радянської торгівлі, на заводі верстатів-автоматів імені Горького. Але ж в нашому місті є немало підприємств, установ, де кожне повідомлення про порушення правил розглядається як подія надзвичайна з усіма наслідками, що випливають з цього. Порушники в таких колективах трапляються дуже рідко. От що значить зміло організована профілактична робота.

Коротко про дисципліну водіїв. З їх вини сталося трохи більше половини всіх дорожніх пригод. Державтоінспекцію хвилює стан дисципліни водіїв дрібних автогосподарств. З їх вини сталося 60 процентів ДТП. Цього сприяє безконтрольність, що панує у таких господарствах, і відсутність ремонтної бази.

Слід також відмітити, що погіршилась виховна робота і в деяких великих АТП міста. Керів-

ники таких підприємств головним чином турбуються про виробничі показники, забуваючи, що їх успішне виконання залежить від рівня дисципліни водіїв.

Серйозне занепокоєння викликає стан аварійності на вантажному автотранспорті. Кількість ДТП, винуватцями яких стали водії вантажних машин зросла на 15 процентів.

Особлива розмова про стан дитячого дорожньо-транспортного травматизму. У цьому році кількість нещасних випадків з дітьми збільшилась. Достатньо сказати, що у порівнянні з аналогічним періодом минулого року число потерпілих дітей збільшилось вдвічі. Часто можна бачити, як діти молодшого шкільного віку катаються на велосипедах, порушуючи правила руху. Щоденні бесіди, нагадування про те, як слід поводити себе на вулиці, підкріплені особистим прикладом, допоможуть вберегти життя та здоров'я малюків.

Вулиці міста-героя, нашого красеня Києва повинні стати безаварійними. І це справа кожного.

В. ЧОРНИЙ,
майор міліції, заступник начальника Управління ДАІ УВС Київського міськвиконкому.

БЕЗГОТІВКОВІ РОЗРАХУНКИ

Приємно мати готівку. Проте населення все більш широко користується іншим видом розрахунків — чеками. Є це, правда, такі люди, як миносисть задоволення платити «дзвінкою монетою» особисто.

Звичайно, за дрібні покупки краще за все платити готівкою. Але, якщо мова йде про більш великі суми, які до того ж треба постійно сплачувати, то більшість людей віддає перевагу безготівковим розрахункам. Кредитні заклади, до яких належать і ощадні каси, намагаються спростити грошові операції для своїх клієнтів.

Переконалим прикладом можуть служити чеки держтрудощадкас СРСР для розрахунків за будь-які промислові товари вартістю 200 карбованців і вище, що купуються населенням в магазинах державної і кооперативної торгівлі, включаючи товари, продаж яких відбувається по попередній замовленню.

Той, хто має чеки, може розраховуватись за промислові товари практично скрізь. Ось чому такий вид безготівкового розрахунку все більше пробиває собі шлях. Стає все більше прибічників розрахунків чеками.

Наприклад, у 1979 році ощадкасами Києва було видано роз-

рахункових чеків на суму 57 мільйонів карбованців, що на 9 мільйонів більше, ніж у 1978 році. Уже в I кварталі 1980 року розрахункових чеків в місті Києві видано на суму 12,5 мільйона карбованців. Це на 2,5 мільйона більше, ніж у I кварталі минулого року.

Кожний клієнт, щоб отримати чек, повинен мати в ощадній касі внесок в межах суми чеку, або внести в касу готівку. Перевага чеків у порівнянні з готівкою очевидна: по-перше, маючи чек ви можете завжди купити певний товар, по-друге, втрата чека не має тих неприємних наслідків, що втрата грошей.

Важливо дотримуватись лише однієї умови: зберігати чек і паспорт або документ, що його замінює, не в одному місці, щоб вони разом не потрапили до рук злодія.

Зручні операції, що заощаджують час і кошти, це так звані довгострокові доручення.

Довгострокові доручення передбачають постійне перерахування однієї і тієї ж суми з одного рахунку на інший. Наприклад, кожного 5 числа кожного місяця або поквартально. Таким чином, зручно перераховувати суми внесків в сплату за кварти-

ру або інші комунальні послуги чи сплачувати кредит. Вихідним пунктом цієї операції є рахунок по внеску до запитання. Тому кожний, хто має рахунок в ощадкасі, може скористатися цими привілеями.

Зручно користуватись безготівковими розрахунками тим, хто перераховує в ощадкасу частину своєї зарплати. Слід збільшити суму перерахунку із зарплати на суму платні і дати ощадкасі тривале доручення.

Таким чином ви зберігаєте час і енергію, потрібні для більш серйозних і цікавих справ, ніж оплата квартири, телефону тощо.

Тільки за 1979 рік населенням Києва було зроблено безготівкових розрахунків на 3,1 мільйона карбованців, а за I-й квартал цього року сума перерахунків склала 1,6 мільйона карбованців.

Безготівковий обіг має важливе значення і для економіки країни. Він скорочує грошовий обіг, змінює наш карбованець, дозволяє вести господарство більш раціонально, ефективно. Як бачимо, безготівкові розрахунки корисні і нам, і державі.

М. ЧУБЕНКО,
зав. центральною ощадкасою Московського району Києва.

ЩОДЕННИК ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

(Нарис)

Край розміченого кілочками поля людний. Я знову за помічника у механізатора на посівному агрегаті. І ось ґрунт підготовлено, сівалку СОН-2,8 відрегульовано, тракторист тільки чекає команди.

«Що посієш, те й пожнеш» — твердить давня народна мудрість. До неї можна додати: ще й як посієш.

Ревнув трактор, сошники м'яко торкнулись землі, і агрегат поплив полем. Насіння проса лягло у ґрунт.

Коли сонце сховалось за горизонт, підраховували: засіяно 80 ділянок розмноження первинного насінництва проса, сортів «Миронівська-51» і «Миронівська-94».

Аквамаринова синь неба, сонце величезне, сліпучо-яскраве, не повеселялому печуче. Я у полі спозаранку. Як хочеться самому бути творцем, хліборобом, який би знав всі тонкощі найдревнішого у світі хліборобського мистецтва. Надзвичайно тонко це помітив поет М. Рильський:

«Хто зерно сіє золоте
В землю палку, невтомну,
Той сам пшеницею зросте
На полі вселюдському».
Краще й не скажеш.

Разом з техніком відділу насінництва і насінництва Т. І. Савчук проводимо оцінку врожаю рослин озимої пшениці сортів «Миронівська-808» та «Іллічівка» на стійкість до різних видів іржі у розсадниках першого і другого покоління та розмноження. Складна і копітка це справа. Бо вимагає творчого підходу і не терпить поверховості. Перед очима тисячі кушків озимини. І жоден з них не схожий на іншого. Все пізнається в порівнянні. І коли йдеться про врівняння темно-зеленого руна озимини хворобами, важливо все робити не сліпо, не під копірку, а з урахуванням конкретних специфічних умов.

Міряємо температуру ґрунту. Це основний показник початку сієнби. Заглиблений у ґрунт на 10 сантиметрів термометр показує 12 градусів тепла, треба вирушати в загінку. Якраз дозрів ґрунт під гречку. Це найбільш теплолюбна культура лісостепу.

Завправляю насінний ящик сівалки СОН-2,8А, і через мить посівний агрегат уже снував полем, як човник на ткацькому верстаті. Зерно лягло у ґрунт на ділянках розмноження і відбору, загінку за загінкою проходив агрегат.

...Раптово упав на землю вечір. Усі пішли спочивати. А місяченьку є робота. Зірочки стереже.

— Нехай сміються скептики, нехай зверхньо посміхаються кандидати наук, але існує проста істина, що наявність освіти не зав-

жди переважає відсутність здібностей, — говорив мені в полі літній механізатор. І ви знаєте, мав рацію. Факт залишається фактом. Тут, у полі, літні хлібороби допомогли мені практично «розколоти» не один агрономічний «горішок», допомагають пізнати «теорію високих врожаїв», народження нових сортів на практиці. Загалом усе закономірно. Така діалектика нашого життя, що критерієм істини в науці, як і в житті, взагалі завжди була і буде практика.

Вночі пішов дощ. Зранку наче випокоїлось і о дев'ятій, як тільки трохи підсохло, всі заспішили в поле. За якусь годину визирнуло сонце і разом з вітерцем зробило свою справу. А полудні робота на дослідних полях відновилась. Проводив облік ділянок первинного насінництва ярого лямчю та пшениці.

Стрілка годинника уже наблизилась до півночі, а я, обклавшись монографіями, продовжував писати курсову роботу по рослинництву. Сліпуче світло лампочки гострим лезом розкривало лічну темряву за вікном, де був теплий літній вечір. І коли побачив, що в кімнату зайшов Сергій Костючок і засяяв помішкою на найпотаємнішу надію, я враз відклав убік недописаний аркуш.

— Парубкував? — поспитав встаючи із-за письмового столу.

— Парубкував.

— І до чого допарубкував?

— Слухай, Вікторе, — враз говорив Сергій песею, розкуто, полегшено. — Буде у третій групі скоро комсомольське весілля...

— Це в кого? — вигукнув я.

— Мое весілля. Є тут одна дівчина. Оксана... Квітка! Аспіранткою в інституті.

Я закліпав очима і від несподіванки випалив пересохлим губами:

— Це правда?

— Правда, — дзвінкоголосо і миттєво почув у відповідь.

Коли вечірне сонце сідає за горизонт, то здається, що рядки озимини проплизані його променями від краю до краю, особливо м'ялі серцю, овіялі постичними рядками.

Лягли радістю на серце слова досвідченого агронома-науковця В. К. Дрича, коли ми робили денрологічні записи у журналах: «Трпмайся, синку, землі, як риба води. Не поседакчеші, то втеде вона тебе в люди. Це точно...».

В. ГАВРИЛЮК,
студент.

Миронівський ордена Леніна науково-дослідний інститут селекції і насінництва пшениці.

ЛИЦЕМ ДО ПРИРОДИ БДЖІЛЬНИКИ Б'ЮТЬ НА СПОЛОХ

«Пестициди загрожують бджільництву», — під такою назвою американська прогресивна газета «Уорлд мезгезин» надрукувала статтю-протест бджільників штату Вісконсін проти використання в бджільництві пестицидів — хімічних поєднань, що частіше стають причиною масової загибелі бджіл.

Проблема ця не нова. Вона з'явилась ще 50 років тому, коли

влерше були використані у сільському господарстві сірка сульфату та свинець. Новим є те, що ці хімікати стали розпилювати з повітря, а при цьому, зрозуміло, не буває точного дотримання визначених кордонів.

Асоціація бджільників Вісконсину закликає до заборони токсичних для бджіл пестицидів.

В. о. редактора С. РУДЕНКО.